

ПРОТОКОЛ

№ 578

гр. Варна, 22.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлозар Г. Г.

Членове: И.ичка Д. Славкова
Петър Митев

при участието на секретаря Десислава Ц. Величкова и прокурора Д. Р. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от И.ичка Д. Славкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233100600639 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ЖАЛЪ.-ПОДС.Д. М. П. - редовно призован, явява се лично и с адв.И. А. от ВАК, редовно упълномощен и приет от съда от първата инстанция.

ГР.ИЩЕЦ И Ч.ОБВ.К. Д. К. – редовно призована, не се явява. За него се явява адв.Д. Д., редовно упълномощен и приет от съда от първата инстанция.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че няма пречка да се гледа делото. Моля да дадете ход на делото.

АДВ.Д. - Да се даде ход на делото.

АДВ.А. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

**На основание чл.331, ал.2 от НПК делото СЕ ДОКЛАДВА от
СЪДИЯ И.ИЧКА СЛАВКОВА**

Страните заявиха, че нямат искания за събиране на доказателства.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и дава ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО

АДВ.А. – Поддържам жалбата, като считам, че същата е основателна, а постановената присъда беше обоснована при съществен дефицит на доказателства и неправилна квалификация от обективна и субективна страна. Разследването на ДП е проведено при съществени процесуални нарушения, които сме изтъкнали в становището си по чл.248 от НПК, но не бяха взети под внимание от съда.

Считам, че присъдата е постановена в нарушение на Тълкувателно решение №53/1989 г. на Нак.колегия на ВКС, което е приложимо, и съгласно което не се защитава живота, а личната свобода. Чл.144 от НК е извършването на такова престъпление, с което се цели промяна на поведението, действието на заплашения, противно на волята му. Установи се в съдебното заседание, че дееца не е променил по никакъв начин поведението си, нито се е съобразил със заканите. Самата заплаха не е с убийство, а с прегазване. Както споменах и пред първата инстанция, извършен е следствен експеримент, в който обаче не участва извършителя.

Не се установи подсъдимия да е извършил престъплението с идеята да създаде у него основателен страх от подсъдимия. Той го е направил така, както си говорят там на село между хората. Ако ние надникнем в истинската атмосфера на говорене на село между тези хора – между овчари и пъдари, а ние се опитваме да правим от едно чисто човешко взаимоотношение, което не е лицепривно, престъпление, за което да носят лицата наказателна отговорност. Не без значение е факта, че това производство не е иницирано от пострадалия, а от неговия работодател, който има пряк интерес да навреди и предотврати В., който пък е работодателя на подсъдимия, да се ползва от

имотите си, които там заемат едно пространство и струват няколко милиона лева.

Мога да изтъкна като съществено нарушение, че свидетеля В. беше готов да предостави видеозаписи от събитията, които са се случили на това място, но съда не ги допусна, защото не са събрани по реда и условията на НПК. Станали сме свидетели на десетки случаи, в които съдилищата възприемат по различен начин такива частни свидетелстващи видеозаписи.

Аз считам, че манифестирането на едно поведение от страна на пострадалия, което не се интересува от частната собственост на другите хора, по никакъв начин не удостоверява някакъв основателен страх, който е възникнал у него.

Отделно – това престъпление е представено на съда като продължавано. Аз не виждам как може да бъде продължавано престъплението през около 6-8 месеца заплахи с убийство, през което време нищо не се е променило в отношенията на лицата. Налице е едно доста лежерно възприятие на обстоятелствата и тенденциозно присъждане на вина на този човек, който е един обикновен селянин и си пази добитъка и къра. Неговия люцерната е била изпотъпкана и унищожена от стадата, които той самия се е опитал да отблъсне.

Това е фактическата обстановка, а за правната - аз разчитам, че съда ще се погрижи.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да потвърдите първоинстанционната присъда по НОХД№874/2023 г. на ВРС. Считам, че деянието е извършено от подсъдимия П., доказано е като авторство от обективна и субективна страна от събраните по делото доказателства и считам, че не са налице пороци в съдебното производство пред първата инстанция, както и на ДП.

Т.к. стана въпрос за Тълк.решение№53/1989 г., в това решение изрично общо събрание на наказателната колегия е посочила, че не е необходимо лицето действително да се е изплашило, а само да съществува основание, че заканата би могла да се осъществи.

Наложено наказание - 6 месеца условно лишаване от свобода, според мен е справедливо и съответства на обществената опасност на деянието и дееца.

Моля в този смисъл да потвърдите първоинстанционния съдебен акт.

АДВ.Д. – По жалбата на подсъдимия – твърдението, че са допуснати процесуални нарушения от съществен характер, които са били отстранени, не е основателно. Тези доводи бяха развити пред първата инстанция и съда ги намери за неоснователни. Още повече, позовавайки се на едно решение на ВКС, обсъждането в РЗ на въпросите за допуснато съществено отстранимо процесуално нарушение на ДП, преклудират възможността тези доводи да се излагат пред въззивната инстанция.

Като цяло считам въззивната жалба за неоснователна. Пред Вас не бяха изложени никакви доводи и съображения относно това в какво се състои неправилността на присъдата и съответно никакви доводи в тази насока.

По отношение на това, че и ние сме подали въззивна жалба – поддържам същата, като считам присъдата за неправилна както в наказателно-осъдителната, така и в гражданско-осъдителната част.

По отношение на наказателно-осъдителната част – наложеното наказание е в един занижен размер, с оглед на обществената опасност на деянието, така и на личността на дееца. Съдът е определил наказанието при наличие на смекчаващи и на отегчаващи вината обстоятелства. Като отегчаващи се сочи това, че има характеристична справка недобра, в която се сочи за наличие на няколко противообществени прояви. Като смекчаващо обстоятелство се сочи трудова ангажираност.

Аз считам, че личността на дееца е със завишена обществена опасност поради обстоятелството, че има наличие на противообществени прояви, а така също и предишни осъждания. Вярно е, че те не влияят на квалификацията, но дават една обща представа за личността на подсъдимия и това е вече трето деяние, като по две вече има влезли в сила присъди, които са амнистирани.

По отношение на смекчаващи отговорността обстоятелства – трудова ангажираност – доказателства за това не са представени. Това е работа в сивия сектор, а не официално да полага труд по трудово правоотношение.

В тази връзка считам, че наказанието е занижено и моля да бъде увеличено.

По отношение на гражданско-осъдителната част аз считам, че

паричното обезщетение, което е присъдено, е в един изключително занижен размер. Обосновано е в мотивите, че действително двете деяния са предизвикали основателен страх. От свидетелските показания е установено, че в резултат на тези деяния емоционално-психическото състояние на моя доверител е влошено и това продължава и до днес, защото през януари, когато беше заседанието пред ВРС – т.е. три години след извършване на деянието, и вещите лица по назначената СППЕ потвърдиха, че и към настоящия момент, с оглед личността на моя доверител, той продължава да търпи тези негативни последици от стреса и уплаха, в резултат на деянията, извършени от подсъдимия. Ето защо аз Ви моля да увеличите размера на присъденото обезщетение, ведно със законната лихва от датата на извършване до окончателното изплащане. Моля за присъда в тази насока.

АДВ.А. /реплика/– Във връзка с направеното възражение за съществени процесуални нарушения само ще отбележа, че по чл.166 от НПК експеримент може да се прави, за да се проверят показанията на обвиняемия. Към момента на провеждане на същия, обвиняемия не е бил призован да бъде участник в този експеримент.

Този човек, който е пострадал и три години все още страда от тази заплаха, ми се струва, че това нещо се разказва от хора, които нямат никакъв жизнен опит. Считам, че с тази логика, едно неправилно пресичане или свирване на автомобил някой може да твърди, че това му е причинило такъв стрес, че години наред да ходи по психолози и психиатри. Това не е никаква причинно-следствена връзка. Тя нито е установена, нито е доказана. В този смисъл аз считам, че жалбата на ответната страна е неоснователна и моля да бъде оставена без уважение.

ЖАЛБ.П./право на лична защита/ –Каквото реши съда. Поддържам казаното от адвоката.

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС.Д. М. П. – Считам, че толкова не съм виновен, както го изясняват.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, като след съвещанието счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____